

HET UUR U

(Towards Zero)

Thriller in drie bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET UUR U - TOWARDS ZERO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: *(in volgorde van opkomst)*

Thomas Royde

Kay Strange

Mary Aldin

Mathew Treves

Nevile Strange

Lady Tressilian

Audrey Strange

Ted Latimer

Commissaris Battle

Inspecteur Leach

Agent Benson

PLAATS VAN HANDELING:

De zitkamer van Gull's Point, het huis van Lady Tressilian in Saltcreek, Cornwall.

TIJD VAN HANDELING:

Het heden.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène: een morgen in september.

Tweede scène: vier dagen later, na het diner.

TWEDE BEDRIJF

Eerste scène: de volgende morgen vroeg.

Tweede scène: twee uur later.

DERDE BEDRIJF

Eerste scène: de volgende morgen.

Tweede scène: de avond van dezelfde dag.

DECOR:

De zitkamer van Gull's Point, het huis van Lady Tressilian.

Een grote, fraai ingerichte kamer, duidelijk ingericht door iemand met een verfijnde smaak. Het meubilair is een combinatie van elegantie en comfort. Er is een diepe alkoof met een boog rechts achter met tuindeuren die leiden naar een terras, vanwaar men uitziet over een tuin met een tennisbaan. Een groot gebogen raam links achter met ingebouwde zit-vensterbank ziet uit over de rivier tot Easterhead Bay, op het klif aan de overkant ligt een groot hotel. Dit raam ligt een beetje hoger dan de rest van het toneel op een soort platform. Links voor is een deur naar de andere delen van het huis. Rechts midden is een chaise longue; gemakkelijke stoelen rechts voor en links voor en leunstoelen rechts midden en links midden. In de alkoof is een bureau-boekenkast combinatie met een stoel, een kleine tafel en een rechte stoel. Links naast het bureau staat een prullenmand. Rechts voor staat een kleine tafel met daarop een portret van Audrey. Een naaimand op onderstel staat rechts naast de leunstoel links midden. Op de verhoging bij het gebogen raam staat een rolwagen met diverse flessen en glazen. Een grote ronde salontafel staat in het midden. Links naast het raam staat een lage boekenkast met een lamp erop en rechts van het raam bevindt zich een hoektafeltje. Op de vensterbank staat aan de linkerkant een draagbare grammfoon met wat platen. 's Avonds is de kamer verlicht door wandlampjes, links voor en voor en achter de alkoof. De schakelaars hiervoor zitten bij de deur links.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

(als het gordijn opengaat, is de kamer leeg. Een volledig uit de toon vallende tapijtreiniger staat verlaten tegen de gemakkelijke stoel links. Thomas Royde komt binnen door de tuindeuren. Hij is een gebruiide man van middelbare leeftijd, ziet er ruig, maar goed uit. Hij heeft een koffer en een set golfclubs bij zich. Als hij bij de achterkant van de chaise longue is gekomen, wordt de deur links dichtgegooid door iemand alsof die de kamer uitrende. Royde haalt de schouders op, gaat naar het raam en zet zijn koffer en clubs links naast het raam. Hij doet het middenstuk van het raam open, pakt zijn pijp en tabak en kijkt uit het raam, terwijl hij zijn pijp vult. Kay Strange rent rechts binnen. Ze draagt tenniskleding en heeft een handdoek bij zich. Ze is duidelijk door iets geërgerd. Ze ziet Royde niet, gooit de handdoek op de chaise, gaat naar de tafel rechts en pakt een sigaret uit de doos die op de tafel staat. Terwijl ze dat doet, ziet ze de foto van Audrey, laat de sigaret vallen, pakt de foto, trekt die uit de lijst, scheurt deze middendoor en gooit de helften kwaad in de prullenbak. Royde draait zich scherp om. Kay aarzelt even, kijkt rond en ziet Royde. Ze kijkt als een schuldig kind en is een moment te geschrokken om wat te zeggen)

KAY: Oh! Wie bent u?

ROYDE: Ik ben net met de bus aangekomen. Ik ben....

KAY: *(onderbreekt)* Ik weet wie u bent. U bent de man uit Malakka.

ROYDE: *(ernstig)* Ja, ik ben de man uit Malakka.

KAY: Ik kwam alleen.... alleen maar even binnen voor een sigaret. *(ze pakt de sigaret weer op en gaat naar de tuindeuren)* Oh, verdorie, waarom zou ik het ook uitleggen? Wat kan het mij toch ook schelen, wat u ervan denkt? *(rent rechts af. Royde kijkt haar na. Mary Aldin komt links binnen. Ze is een vrouw van zesendertig met donker haar en losse manieren en ze is heel doortastend. Toch heeft ze iets intrigerends in haar doen en laten. Royde wendt zich tot Mary)*

MARY: Meneer Royde? *(hij geeft haar de hand)* Lady Tressilian is nog niet beneden. Ik ben Mary Aldin, de duvelstoejager van Lady

Tressilian.

ROYDE: Duvelstoejager?

MARY: De officiële uitdrukking is secretaresse, maar aangezien ik geen steno en dat soort dingen ken, is het woord duvelstoejager beter op zijn plaats.

ROYDE: Ik weet alles over u. Lady Tressilian heeft me in haar brief met kerst geschreven hoe goed u voor haar zorgde.

MARY: Ik ben echt op haar gesteld geraakt. Ze heeft een sterke persoonlijkheid.

ROYDE: Dat is een behoorlijk understatement. Hoe gaat het met haar artritis?

MARY: Ze is bijna hulpbehoevend, de arme ziel.

ROYDE: Dat is beroerd.

MARY: kan ik u iets te drinken aanbieden?

ROYDE: Nee, dank u. Wat is dat voor een herberg daarginds?

MARY: Dat is het nieuwe Easterhead Bay Hotel. Het is vorig jaar in gebruik genomen - lelijk hè? *(ze doet het raam dicht)* Lady Tressilian heeft niet graag dat de ramen openstaan, ze is altijd bang dat er iemand uitvalt. Ja, Easterhead Bay is een gewild vakantieoord geworden. Ik denk dat er niet veel meer dan wat vissershuisjes stonden, in de tijd dat u hier nog als kind kwam. U bent hier vier schoolvakanties geweest, hè? Ze vouwt de handdoek op en legt die op de chaise.

ROYDE: Ja, Sir Mortimer nam me altijd mee zeilen. Hij was gek op zeilen.

MARY: Ja, hij is dan ook verdronken.

ROYDE: Lady Tressilian zag het gebeuren, ik vraag me af hoe ze hier kan blijven wonen.

MARY: Ik denk dat ze het liefst hier bleef met haar herinneringen. Maar ze wil niet dat er nog een boot is. Ze heeft het botenhuis zelfs af laten breken.

ROYDE: Dus als ik wil zeilen of roeien, zal ik naar de pont moeten.

MARY: Of naar de Easterhead kant gaan. Daar zijn op het ogenblik alle boten.

ROYDE: Ik heb een hekel aan verandering. Altijd al gehad. Mag ik vragen wie hier verder nog is?

MARY: De oude meneer Treves. Kent u hem? *(Royde knikt)* En de Stranges.

ROYDE: De Stranges? Bedoelt u..... Audrey Strange, Nevile's eerste vrouw?

MARY: Ja, Audrey. Maar Nevile Strange en zijn.... tweede vrouw zijn hier ook.

ROYDE: Is dat niet een beetje vreemd?

MARY: Lady Tressilian vindt het ook vreemd.

ROYDE: Beetje buitenissig, nietwaar? *(Mathew Treves komt door de tuindeuren binnen, terwijl hij zich met een ouderwetse panamahoed koelte toewuift. Hij is een oude en gedistingeerde advocaat met grote ervaring en is zeer sluw. Hij is een paar jaar geleden met pensioen gegaan en is nu een scherp waar- nemer van de menselijke natuur. Zijn stem is droog en precies)*

TREVES: Het is veel te warm daarbuiten op het terras... *(ziet Royde)* Ah, Thomas. Fijn je na al die jaren eens terug te zien.

ROYDE: Ik ben ook blij hier weer te zijn. *(geeft hem de hand)*

MARY: Zal ik uw spulletjes naar uw kamer brengen?

ROYDE: *(snel naar Mary)* Nee, nee, dat kan ik niet goedvinden. *(hij pakt zijn koffer en golfclubs. Mary loopt voor hem uit naar links, ziet de tapijtreiniger en neemt die meteen mee)*

MARY: *(geërgerd)* Nee maar! Mevrouw Barret... Die werksters op het ogenblik... En Lady Tressilian maakt zich echt kwaad als ze overal dingen ziet slingeren.

ROYDE: Ik denk dat ik het arme mens aan het schrikken heb gemaakt toen ik zo ineens op het terras stond. *(Treves glimlacht)*

MARY: Oh. *(Mary en Royde links af. Treves gaat naar het bureau en ziet de kapot gescheurde foto. Bukt zich moeilijk en raapt de stukken uit de prullenbak. Hij trekt zijn wenkbrauwen op en maakt 'tut, tut' geluiden)*

KAY: *(achter links)* Waar ga je heen, Nevile?

NEVILE: *(achter links)* Alleen maar even naar binnen. *(Treves doet de stukken weer in de prullenbak. Nevile Strange komt door de tuindeuren binnen. Hij draagt tenniskleding en heeft een half glas limonade in de hand. Hij zet het glas op de salontafel)* Is Audrey niet hier?

TREVES: Nee.

NEVILE: Weet u waar ze is?

TREVES: Geen idee.

KAY: *(achter, roept)* Nevile - Nevile.

NEVILE: Verdomme!

KAY: *(achter, dichterbij)* Nevile.

NEVILE: *(gaat naar de tuindeuren)* Ik kom - ik kom.

ROYDE: *(links op)* Nevile.

NEVILE: Hallo, Thomas. *(ze geven elkaar de hand)* Hoe laat ben je aangekomen?

ROYDE: Zojuist.

NEVILE: Dat is een tijd geleden. Wanneer ben je voor het laatst thuis geweest. Drie jaar geleden?

ROYDE: Zeven.

NEVILE: Goeie hemel, echt waar? De tijd vliegt.

KAY: *(achter)* Nevile!

NEVILE: Oké, Kay. *(Kay komt door de tuindeuren binnen)*

KAY: Waar blijf je nou? Ted en ik staan op je te wachten.

NEVILE: Ik keek alleen maar of Audrey....

KAY: Oh, maak je nu maar niet druk over Audrey, we kunnen ons alleen wel.... *(Kay en Nevile af door de tuindeuren. Hun stemmen sterven weg)*

ROYDE: En wie is Kay?

TREVES: De huidige mevrouw Nevile Strange. *(Lady Tressilian komt links binnen met de hulp van Mary. Lady Tressilian loopt met een stok. Ze is een witharige, aristocratische dame, een beetje jonger dan Treves. Mary draagt haar naaiwerk)* Goede- morgen, Camilla.

LADY TRESSILIAN: Goedemorgen, Mathew. *(ze groet Royde met genegenheid)* Oh, Thomas, daar ben je dus. Ik ben echt blij je weer te zien.

ROYDE: *(beetje verlegen)* Ik vind het fijn hier weer te zijn. *(Mary legt het naaiwerk in de mand en schudt het kussen van de linker leunstoel op)*

LADY TRESSILIAN: Vertel me eens gauw alles over jezelf.

ROYDE: Zoveel valt er niet te vertellen.

LADY TRESSILIAN: *(bekijkt hem)* Je ziet er nog precies zo uit als toen je veertien was. Nog datzelfde ernstige uiterlijk. Nog steeds niet veel meer gespreksstof dan je toen had.

ROYDE: Ik heb nooit zo goed kunnen babbelen.

LADY TRESSILIAN: Dan wordt het tijd dat je dat leert. Sherry? Mathew? Thomas?

ROYDE: Graag. *(Mary schenkt twee glazen in)*

LADY TRESSILIAN: *(wijst op de sofa)* Kom eens hier bij me zitten. Iemand moet me toch de laatste roddelpraatjes vertellen. *(ze gaat zelf in de leunstoel zitten)* Waarom lijkt je niet wat meer op Adrian? Ik wou dat je zijn broer gekend had, Mary, werkelijk een briljante jongeman, grappig, onderhoudend - al die dingen die Thomas niet is. En zit daar niet zo naar me te grijnzen, Thomas Royde. Je doet net of ik jou zit te prijzen. Ik zit op je te vitten.

ROYDE: Adrian was zonder meer het showmannetje van de familie.

MARY: *(geeft een glas sherry aan Treves)* Is hij... is hij in de oorlog omgekomen?

ROYDE: Nee, hij is twee jaar geleden verongelukt met de motor.

MARY: Oh, wat vreselijk! *(ze geeft Royde een glas)*

TREVES: Het is ook waanzinnig zoals ze op het ogenblik rijden... *(Lady Tressilian pakt haar naaiwerk)*

ROYDE: In zijn geval was er iets fout met het stuur. *(hij pakt zijn pijp, en kijkt naar Lady Tressilian)* Oh, sorry, hebt u er bezwaar tegen dat ik rook? *(Mary schenkt nog een glas sherry in)*

LADY TRESSILIAN: Ik zou me niet kunnen voorstellen dat jij geen pijp rookte. Maar geloof maar niet dat je hier op je gemak de hele tijd kunt zitten paffen. Je zult de handen uit de mouwen moeten steken en helpen.

ROYDE: *(verrast)* Helpen?

LADY TRESSILIAN: We hebben hier een bijzonder pijnlijke situatie. Hebben ze je verteld wie hier is? *(Mary brengt een glas sherry naar Lady Tressilian)* Nee, nee, veel te vroeg, giet het maar weer in de karaf. *(Mary giet de sherry met tegenzin weer in de karaf)*

ROYDE: Ja, ik heb het net gehoord.

LADY TRESSILIAN: Nu, vind je dat niet ongelukkig?

ROYDE: Nu....

TREVES: Je zult een beetje duidelijker moeten zijn, Camilla.

LADY TRESSILIAN: Dat komt, dat komt. Toen ik een meisje was, zou zoiets nooit gebeuren. Mannen hadden natuurlijk avontuurtjes, maar ze zouden nooit scheiden.

TREVES: Hoe spijtig je de huidige manier van leven ook vindt, Camilla, je zult het wel moeten accepteren. *(Mary gaat op de leuning van de leunstoel links zitten)*

LADY TRESSILIAN: Daar gaat het niet om. We waren allemaal reuze blij toen Nevile met Audrey trouwde. Zo'n lief kind. *(tegen Royde)* Jullie waren allemaal verliefd op haar - jij, Adrian en Nevile. Nevile heeft gewonnen.

ROYDE: Natuurlijk. Hij wint altijd.

LADY TRESSILIAN: Bah, al dat defaitisme....

ROYDE: Ik kan het haar niet kwalijk nemen. Nevile had alles wat je je kon wensen: hij zag er goed uit, eersteklas atleet, wilde zelfs Het Kanaal overzwemmen.

TREVES: En al die lof toen hij de Everest wilde beklimmen - daar heeft hij zich toch nooit op voor laten staan.

ROYDE: *Mens sana in corpore sano.*

LADY TRESSILIAN: Soms denk ik wel eens dat dat het enige Latijn is dat jullie mannen ooit leren tijdens je dure opleiding.

TREVES: Lieve Camilla, je moet accepteren dat die kreet altijd wordt aangehaald als men zich in het nauw gebracht weet.

LADY TRESSILIAN: Mary, ik zou willen dat je niet op de leuning van de stoelen ging zitten, je weet dat ik dat niet prettig vind.

MARY: *(staat op)* Sorry, Camilla. *(ze gaat in de stoel zitten)*

LADY TRESSILIAN: Nu, waar was ik gebleven?

MARY: Je zei dat Audrey met Nevile getrouwd was.

LADY TRESSILIAN: Oh, ja. Nu, Audrey trouwde met Nevile en we vonden het allemaal geweldig. Vooral Mortimer was er erg blij mee, nietwaar Mathew?

TREVES: Ja, ja.

LADY TRESSILIAN: En ze waren erg gelukkig samen, totdat dat serpent van een Kay op de proppen kwam. Ik kan me absoluut

niet voorstellen hoe Nevile Audrey in de steek heeft kunnen laten voor een meisje als Kay.

TREVES: Ik wel, ik heb dat wel vaker zien gebeuren.

LADY TRESSILIAN: Kay is de totaal verkeerde vrouw voor Nevile, geen achtergrond.

TREVES: Maar een buitengewoon aantrekkelijke jonge vrouw.

LADY TRESSILIAN: Slecht ras, haar moeder stond langs de hele Rivièra bekend.

ROYDE: Waarvoor?

LADY TRESSILIAN: Dat maakt niet uit. Dat is toch geen manier om een kind groot te brengen. Kay viel op Nevile vanaf het moment dat ze elkaar ontmoetten en ze heeft niet gerust, voordat hij Audrey verliet en er met haar vandoor ging. Ik geef Kay de schuld voor de hele toestand.

TREVES: (*geamuseerd*) Natuurlijk doe je dat. Je bent erg op Nevile gesteld.

LADY TRESSILIAN: Nevile is een dwaas. Scheiden voor zo'n malle bevestiging. Hij heeft Audrey's hart gebroken. Ze is naar haar moeder gegaan en is bijna volledig ingestort.

ROYDE: Eh... ja... dat weet ik.

TREVES: Na de scheiding is Nevile met Kay getrouwd.

LADY TRESSILIAN: Als ik naar mijn geweten te werk was gegaan, had ik hem hier niet willen hebben.

TREVES: Als je te veel op je geweten afgaat, zie je niemand meer.

LADY TRESSILIAN: Je bent weer heel erg cynisch, Mathew, maar je hebt gelijk. Ik heb Kay als de vrouw van Nevile geaccepteerd, hoewel ik haar waarschijnlijk nooit echt zal mogen. Maar ik moet zeggen dat ik verstomd heb gestaan en me echt geërgerd heb, hè Mary?

MARY: Ja, dat kun je wel zeggen.

LADY TRESSILIAN: Nevile schreef of hij met Kay mocht komen, onder het voorwendsel dat hij het zo leuk zou vinden dat Audrey en Kay vriendschap sloten. "Vriendschap", ik heb gezegd dat ik het een heel vreemd voorstel vond en dat het heel pijnlijk voor Audrey zou zijn.

TREVES: En wat zei hij daarop?

LADY TRESSILIAN: Hij antwoordde dat hij het al had besproken met Audrey en dat het haar een goed idee leek.

TREVES: Was dat echt?

LADY TRESSILIAN: Het ziet er wel naar uit. *(ze gooit een knot zijde naar Mary)* Haal dat even uit elkaar, wil je.

MARY: Nu, ze zei echt duidelijk dat ze het wel prettig zou vinden.

LADY TRESSILIAN: Maar Audrey zit er duidelijk mee in de maag en weet niet goed wat ze moet. Als je het mij vraagt, is Nevile net Hendrik de achtste.

ROYDE: Hendrik de achtste?

LADY TRESSILIAN: Wroeging. Nevile voelt zich schuldig ten opzichte van Audrey en hij probeert zichzelf te rechtvaardigen. *(Mary doet de zijde in de naaimand)* Oh! Ik snap niets van die moderne onzin. *(tegen Mary)* Jij wel?

MARY: In één opzicht wel.

LADY TRESSILIAN: En jij, Thomas?

ROYDE: Ik begrijp Audrey wel, maar Nevile niet. Het is niets voor Nevile.

TREVES: Daar ben ik het mee eens. Het is helemaal niets voor Nevile, om problemen te zoeken. *(Mary zet de glazen op de rolwagen)*

MARY: Misschien was het een idee van Audrey.

LADY TRESSILIAN: Oh, nee. Nevile zegt dat het idee van hem komt.

MARY: Misschien denkt hij dat.

LADY TRESSILIAN: Die knaap is gek om twee vrouwen mee te brengen die allebei verliefd op hem zijn. Audrey heeft zich keurig gedragen, maar Nevile heeft veel te veel aandacht aan haar besteed en dus is Kay natuurlijk jaloers geworden. En aangezien ze geen enkele zelfbeheersing heeft, is het allemaal heel vervelend, *(tegen Treves)* nietwaar? *(Treves kijkt naar de tuindeuren en hoort haar niet)* Mathew?

TREVES: Er is onmiskenbaar een zekere spanning....

LADY TRESSILIAN: Oh, ik ben blij dat je dat toegeeft. *(er wordt links op de deur geklopt)* Wie is daar?

MARY: Mevrouw Barret, denk ik, ze wil iets weten.

LADY TRESSILIAN: *(geïrriteerd)* Ik wou dat ik die vrouwen kon leren

alleen maar aan slaapkamerdeuren te kloppen. (*Mary links af*) De laatste butler die we hebben gehad, liep de hele tijd te fluiten als hij aan tafel serveerde.

MARY: (*komt weer binnen*) Het gaat alleen maar over de lunch, Camilla. Ik zal het wel afhandelen. (*af*)

LADY TRESSILIAN: Ik zou niet weten wat ik zonder Mary moest beginnen. Ze is zo onzelfzuchtig dat ik me wel eens afvraag of ze wel bestaat.

TREVES: Zeg dat wel. Ze is nu ongeveer twee jaar bij je, maar wat is haar achtergrond?

LADY TRESSILIAN: Haar vader was, geloof ik, professor. Hij was invalide en zij heeft hem jaren verpleegd. Arme Mary, ze heeft nooit iets voor zichzelf gehad. En nu is het misschien te laat.

TREVES: Dat vraag ik me af. (*hij wandelt naar de tuindeuren*) Ze zijn nog altijd aan het tennissen. (*Royde staat op en gaat achter hem staan kijken*)

LADY TRESSILIAN: Nevile en Kay?

TREVES: Nee, Kay en die vriend van haar uit het Easterhead Bay Hotel - die jonge Latimer.

LADY TRESSILIAN: Die theatraal kijkende jongeman. Net het soort vriendjes dat ze moet hebben.

TREVES: Je vraagt je af wat hij doet voor de kost.

LADY TRESSILIAN: Scharrelt zo hier en daar wel wat op natuurlijk.

TREVES: Ziet er goed uit. Een decoratieve jongeman. (*dromerig*) Interessant gevormd hoofd. De laatste man die ik gezien heb met zo'n hoofd was in Old Bailey - een zaak van een brutale overval op een oudere juwelier.

LADY TRESSILIAN: Mathew! Probeer je me te vertellen....

TREVES: Nee, nee, nee, begrijp me niet verkeerd. Ik probeer niets te suggereren of zo. Ik gaf alleen maar commentaar op zijn anatomische structuur.

LADY TRESSILIAN: Oh, ik dacht...

TREVES: Dat doet me eraan denken dat ik vanmorgen een oude vriend van me heb ontmoet, Commissaris Battle van Scotland Yard. Hij is hier op vakantie bij zijn neef, die bij de lokale politie zit.

LADY TRESSILIAN: Jij en je interesse voor criminologie. Om je de

waarheid te zeggen, ik voel me behoorlijk opgejaagd. Ik heb de hele tijd het gevoel dat er wat gaat gebeuren.

TREVES: Ja, er hangt een kruitgeur in de lucht. Eén vonk en de boel explodeert.

LADY TRESSILIAN: Moet je weer net doen of je Guy Fawkes bent? Zeg eens iets opgewekts.

TREVES: *(glimlacht)* Wat moet ik zeggen? 'Zo nu en dan zijn er mensen gestorven, en de wormen hebben ze opgegeten - maar niet uit liefde.'

LADY TRESSILIAN: En dat noemt ie opgewekt. Ik ga even naar het terras. *(Treves gaat naar de tuindeuren en kijkt naar buiten. Tegen Royde; vertrouwelijk)* Stel je deze keer niet zo gek aan.

ROYDE: Wat bedoel je?

LADY TRESSILIAN: Dat weet je heel goed. De vorige keer heeft Nevile Audrey onder je neus weggehaald.

ROYDE: Denk je dat ze eerder de voorkeur aan mij geeft dan aan Nevile?

LADY TRESSILIAN: Misschien - als je haar vraagt. Ga je haar dit keer vragen?

ROYDE: *(heftig)* Daar kun je je leven onder verwedden. *(Audrey komt door de tuindeuren binnen. Ze is mooi en heeft een uitstraling als een fee. Er is iets vreemds aan haar onderdrukte emotie. Bij Royde is ze natuurlijk en gelukkig)*

LADY TRESSILIAN: Goddank, daar is ze. *(Audrey met uitgestrekte handen naar Royde)*

AUDREY: Thomas, lieve Thomas. *(Royde pakt haar handen)*

LADY TRESSILIAN: *(kijkt een ogenblik naar hen en gaat dan naar de tuindeuren en af)* Mathew, je arm. *(Treves geeft haar een arm)*

AUDREY: Wat heerlijk om je weer te zien.

ROYDE: *(verlegen)* Ik ben blij dat je ook hier bent.

AUDREY: Het is jaren geleden dat je voor het laatst thuis bent geweest. Krijgen jullie op die rubberplantages nooit verlof?

ROYDE: Ik was twee jaar geleden van plan naar huis te komen....

AUDREY: Twee jaar geleden? En toen heb je het niet gedaan.

ROYDE: Lieverd, je weet wel, er was een goede reden.

AUDREY: *(gaat links zitten, met genegenheid)* Oh, Thomas, je ziet er nog precies zo uit als toen we elkaar de laatste keer zagen -met pijp en al.

ROYDE: Oh ja?

AUDREY: Oh, Thomas, ik ben zo blij dat je weer terug bent. Nu heb ik eindelijk iemand waar ik mee praten kan. Thomas, er zit iets verkeerd.

ROYDE: Verkeerd?

AUDREY: Er is hier iets veranderd. Vanaf dat ik hier ben aangekomen, heb ik het gevoel dat er iets niet in de haak is. Voel jij niet dat er wat veranderd is? Nee, hoe kan dat ook, je bent er nog maar net. De enige die het niet schijnt te merken, is Neville.

ROYDE: Verdomde Neville!

AUDREY: Mag je hem niet?

ROYDE: *(intens)* Ik heb een hekel aan zijn lef - altijd al gehad. Sorry.

AUDREY: Dat.... dat wist ik niet.

ROYDE: Er zijn veel dingen die.... je niet weet... over anderen.

AUDREY: *(nadenkend)* Ja, een heleboel.

ROYDE: Ik heb de indruk dat er wat problemen zijn. Waarom ben je hier gekomen, terwijl Neville en zijn nieuwe vrouw hier ook waren? Moest je soms?

AUDREY: Ja. Oh, ik begrijp best dat je dat niet snapt....

ROYDE: Maar ik snap het best. Ik heb het hele verhaal gehoord. *(Audrey kijkt hem vragend aan)* Ik weet precies wat je doorgemaakt hebt, maar dat is nu allemaal verleden tijd, Audrey, voorbij. Je moet het verleden vergeten en aan de toekomst denken. *(Neville komt via de tuindeuren binnen)*

NEVILE: Hallo, Audrey, waar heb je de hele morgen toch gezeten?

AUDREY: Overal en nergens.

NEVILE: Ik kon je nergens vinden. Zin om mee te gaan naar het strand en wat te zwemmen voor de lunch?

AUDREY: Nee, ik blijf liever hier. Heb je de London Illustrated News van deze week gezien?

NEVILE: Nee. Kom mee, het water is heerlijk vandaag.

AUDREY: Eerlijk gezegd heb ik Mary beloofd mee te gaan winkelen

in Saltington.

NEVILE: Mary vindt het niet erg. (*Audrey pakt een tijdschrift. Hij pakt haar hand*) Kom mee, Audrey.

AUDREY: Nee, echt niet... (*Kay komt via de tuindeur binnen*)

NEVILE: (*ziet Kay*) Ik probeer Audrey over te halen mee te gaan zwemmen.

KAY: Oh? En wat zegt Audrey daar van?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto